

101
9

S a n g Om Th. №4

0

for

D. D. L. S.

til Br. 71

Den 7de Julii 1820

Vt Herhns Sønner, aldrig stomm.

Vt høre, selv paa Jerne Kyst.

Era Redrobo en af sig stomm.

Den kalder hjerlig længsel frem.

Den vinker os D. Littr. D.

Thorvaldsens Museums

ARKIV.

Kjöbenhavn.

Trykt hos Andreas Seidelin,

Hof- og Universitets-Bogtrykker.

Mel. Ung Adelsteen.

Det Land, der saae vor Barndoms Lyst,
Vi, Herthas Sønner, aldrig glemme.
Vi höre, selv paa fjerne Kyst,
Fra Fædrebo en venlig Stemme.
Den kalder kjærlig Længsel frem;
Den vinker os til Brødre hjem.

Lad fremmed Skjald sin Harpe slaae,
O Danmark! til Din Kunstners Hæder.
Dens Klang kan ei hans Hjerte naae,
Erstatter ei hans Ungdoms Glæder.
Det tause Tryk af Broderhaand
Er meer end Lovsang for hans Aand.

Han seer den Bögeskov igien,
Hvor fordum Barmen slog saa rolig.
Ham möder atter fordums Ven,
Og aabner Venskabs gamle Bolig.
Da stilles Længslen i hans Bryst;
Det gienfandt længe savnet Lyst.

Tak, elskte Broder THORVALDSEN!
At Fædrelandets Röst Du hörte!
At kiærlig Længsel Dig igien
Til Herthas Bögelunde førte!
Tak, at Du mindtes varm og tro
Hvert Sted, hvor fordum Du var fro!

Lyd Kunstens, Pligtens höie Kald!
Drag hen, at fremme Danmarks Ære!
Hvorhen Du gaaer, Dit Hjerte skal
Dog nær hos os og Hjemmet være.
Din bedste Lyst ved fremmed Strand
Er helliget Dit Fædreland!

Liebenberg.
